

ПЕЧЕНІЗЬКИЙ

ГРОМАДСЬКО-ІНФОРМАЦІЙНА
ГАЗЕТА
ПЕЧЕНІЗЬКОГО РАЙОНУ

КРАЇ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
6 серпня 1992

Субота • 18 січня • 2003 р.

№3 (544)

22 січня – День
Соборності України

ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО ЄДНОСТІ

Незалежність молоді Української держави була придрушена на початку 1918 року, коли після трагічного бою під Крутами і взяття Києва московсько-більшовицькими військами Україна тимчасово була загарбана Росією. Але на початку 1919 року Українська Народна Республіка була відновлена. У грудні 1918 року лідери двох держав у Фастові підписали передоб'єднаний договір, що увійшов в історію як акт злуки – акт об'єднання українських земель. 22 січня 1919 року він був впритулюваний у Києві на Софійській площі.

Носіями ідеї соборності вважаються діячі Кирило-Мефодіївського братства (до якого також належав Т.Г.Шевченко), „Русской троиці“ на чолі з М.Шашкевичем, видатні українські вчені М.Драгоманов, І.Франко, М.Грушевський. Але ідеї були втілені лише в кінці XIX – початку XX століття в працях Юліана Бачинського і М.Михновського. Саме вони наголошували на об'єднанні всіх етнічних українських земель в єдину державу як найважливішому стратегічному завданні, яке пізніше знайшло свій розвиток в документах українських політичних партій – спочатку Галичини, а потім і по всій Україні.

22 січня 1918 року було проголошено Четвертий Універсал першого українського уряду Центральної Ради, в якому Україна проголошувалася самостійною державою – Українською Народною Республікою.

В Галичині цього ж року внаслідок розпаду Австро-Угорської імперії виникла Західноукраїнська Народна Республіка з центром у Львові. Рівно через рік 22 січня 1919 року обидві республіки проголосили про злуку в єдину державу. Таким чином, вперше за шістьсот років було зроблено рішучий

крок до об'єднання більшості українських земель в єдину державу, при цьому Західноукраїнська Народна Республіка після входу до складу УНР на федеративних правах зберегла власну адміністрацію, уряд, армію, парламент і навіть мала певну самостійність у веденні зовнішньої політики.

Дипломатичні представництва ЗУНР існували в країнах колишньої Австро-Угорщини, а також Німеччині і Ватикані. Остаточна ратифікація Акта Соборності планувалась на засіданні першого українського парламенту, який так і не був скликаний. До того часу УНР перестала існувати. Уже через два тижні після проголошення Акта Соборності уряд України (Директорія) був вимушений під натиском російської Червоної Армії покинути Київ, а потім і територію України. Потенціал, закладений в Акті соборності, так і не був до кінця реалізований. Об'єднання України так і не змогло примирити між собою різні політичні партії, відносини між якими нерідко мали характер відкритої ворожнечі. Крім того, незалежна Українська держава відчувала вплив не лише з боку агресивних сусідів (Радянська Росія, Польща, Румунія), а й країн Антанти, які на свій лад ділили карту Європи, не рахуючись з Україною.

Хоча Акт Соборності носив короткотривалий характер, він все ж відіграв значну роль у формуванні національної політичної думки у наступні десятиріччя, а також державного мислення українського народу. Воно було реалізовано 24 серпня 1991 року, коли Верховна Рада майже одностайно проголосила незалежність республіки. Уперше протягом століть доля українського народу – в його власних руках.

ВІТАЄМО З НАГОРОДОЮ

Розпорядженням голови Харківської облдержадміністрації Є.Л. Жулявського від 4.01.03 р. № 4 за вагомий внесок у створення та розширення біосферних заповідних територій Харківщини, а також визначні заслуги у розвитку Харківського регіону Почесною відзнакою голови Харківської облдержадміністрації «Слабожанська слава» нагороджено президента екоагрофірми «Феуна» Свинарьова В.Ф. Раїдержарміністрація та районна рада щиро вітають Володимира Федоровича з визначною нагородою і бажають йому подальших успіхів на благо розвитку регіону і краю.

**Величась Тя, Живодавче
Христе, нас ради плотю
хрестившогося от Іоанна в
водах Йорданських.**
(Величання на свято).

СВЯТО Хрещення Господнього (церква Христова і весь православний народ щорічно відзначають 19 січня).

Цю велику неосяжну таємницю Хрещення Господнього і Святої Трійці ми знаємо зі Святого Євангелія; Мф.3.13-17; Мк.1.9-11; Лк.3.21-22.

Після нічної пітьми новий день настане не відразу. Спочатку до сходу сонця вранішня зоря своїм промінням пробуджує землю і все живе на ній. Так само і в духовному світі. Не відразу з'явиться на землю і Христос Бог, сонце правди. Людство після пітьми гріховної не змогло б сприйняти це сонце істини, а тому Господь, щоб підготувати людей до прийняття Христа, послав свого вісника, який повинен був підготувати людей до прийняття Бога.

І ось у Палестині, на березі річки Йордан два тисячоліття тому почувся гучний голос проповідника покаєння, великого пророка Іоанна Предтечі. Самий вигляд його зворушував серця людей. Серед загального духовного занепаду подвижник молитви, глибокої віри й благочестя, одягнений у волоссяниці, звертав своє богонатхненне слово до всіх, у кого ще не загасла іскра духовного життя, прагнення правди. Вони пішли на поклик, що виходило з уст Іоанна: „Покайтесь, бо наблизилося Царство Небесне“.

Зворушені люди запитували, що їм робити? Одним Предтеча велів бути милосердними, другим – бути задоволеними своїм становищем, третім – щоб не чинили хвилювання. Люди вірили пророкові, приймаючи від нього хрещення покаєння. Вони сходили у воду Йордану, виявляючи цим бажання очиститися від

беса, і Дух Святий у вигляді голуба – символу чистоти і краси – зійшов на Ісуса, засвідчуючи початок Його земного служіння спасінню людей. Як Бог, Господь Ісус Христос нерозлучний з Отцем і Святим Духом, а як людина, він сприйняв тут велику духовну силу і славу, що виразно засвідчила Його Богосинівство.

Тому апостол Павло в посланні до Тита писав: „З'явилась благодать Божа, спасіння для усіх людей“. Нобо засвідчило, що людям з'явився Бог. Апостол і євангеліст Іоанн Богослов радісно сповідає: „З нами Бог, розумійте, народи...“.

Після хрещення почалося земне служіння Христа Спасителя людству. Напередодні Хрещення Господнього установлення піст. Цей день називається сонечником. В пам'ять про велике свято Хрещення Господнього, і про те, що Спаситель Своїм хрещенням освятив воду, у цей день освячується вода у храмах, річках, водоймищах.

Зі святом Вас, дорогі во Христі брати і сестри.

Святокове Богослужіння у Свято-Преображенському храмі сел. Печеніги почнеться 19 січня о 5.30.

Освячення води відбується: у Печенігах – о 7.30, Київці – о 8.30, П'ятицькому – о 9.00, Мартовій – о 10.00, Артемівці – о 11.00, Н. Бурлуку – о 11.30.

Ієрей ІОАН, настоятель Свято-Преображенського храму сел. Печеніги.

ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЄ

ДЕПУТАТИ ЗАТВЕРДИЛИ МІНІМАЛЬНУ ЗАРПЛАТУ НА 2003 РІК

Верховна Рада підтримала пропозицію Президента встановити з 1 січня мінімальну зарплату у розмірі 185 гривень, а з 1 липня – у розмірі 237 гривень. Тоді мінімальна зарплата становила 165 гривень на місяць.

Нагадаємо, що згідно з попередньою редакцією Закону, встановлено Президентом, пропонувалась з 1 січня 2003 року встановити розмір мініимальної зарплати 237 гривень. Але, вказав Президент, підвищення потягне за собою збільшення видатків з Державного бюджету України на 9,8 млрд. гривень. Та ці кошти, за його словами, в бюджеті не передбачені.

ОБДАРОВАНИМ ДІТЯМ - УВАГУ | ПІДТРИМКУ

Розбудова держави починається з відродження регіонів і залежить від того, як на місцях вирішуються питання соціально-економічного розвитку.

Щороку Печеніжчина робить все відчутніші кроки у становленні і розквіті краю. Аби так було і надалі, великі надії покладаються на місцеву молодь, на те, що свої розум, знання і уміння вона застосує саме тут, на батьківщині. Для цього в районі діє програма підтримки обдарованої молоді.

Так, за сприяння райдержадміністрації щороку у вищі учбові заклади м. Харкова направляються кращі випускники шкіл району, які навчаються за державним замовленням. За рахунок коштів місцевого бюджету сьогодні фінансується навчання семи студентів-заочників, які працюють у районі.

В рамках цієї програми 14 січня пройшла зустріч голови райдержадміністрації С.І. Мотузного з обдарованими дітьми району – відмінниками навчання, учасниками і переможцями обласних олімпіад, конкурсів і виставок дитячої творчості тощо, на якій були присутні також вчителі, котрі навчають цих школярів і розвивають їх здібності.

Сергій Іванович познайомив дітей зі здобутками Печенізького району за 11 років його існування, основну увагу приділивши перспективам розвитку краю. Так, у 2002 році розпочато роботу з розробки програми пошуку нетрадиційних джерел енергії, в результаті чого створено державне підприємство «Печенізька відродженістична станція», відкриття якого дасть можливість отримувати електроенергію за допомогою вітру і забезпечить світлом не лише наш район, а й сусідні.

Враховуючи, що на 23,15 % території Печеніжчини знаходиться заповідна зона, то в ідеї створення Міжнародного зеленого парку. В районі планується також розвиток «земного туризму» та побудова на березі Печенізького водосховища спортивних комплексів і баз відпочинку.

Але основне багатство, як зазначив Сергій Іванович, — це люди. Печенізька земля виплекала багато знаменитостей, але останнім часом, на жаль, спостерігається тенденція коли значна частина випускників шкіл, отри-

мивши освіту не повертаються в район.

Протягом зустрічі школярі ділилися своїми думками та мріями щодо майбутнього краю. Учень Новобурлуцької НВК Олександр Олександрович С.І. Мотузного в тому, що обов'язково повернеться в рідне село і докладе максимум зусиль для його розвитку. Лещенко Т. з Мартівської ЗОШ І-ІІІ ст. подякувала голові райдержадміністрації за ту роботу, яку місцева влада проводить з підтримки творчої обдарованої молоді.

Підсумовуючи виступи дітей, заслужений вчитель-методист Мартівської ЗОШ І-ІІІ ст. Чорноморд В.М. подарувала Сергію Івановичу символ нинішнього року — малюнок іграшкового козенятка, побажавши всіляких гараздів, та прочитала вірш, написаний саме для цієї події.

Зважаючи на великий досвід краєзнавчої роботи Валентини Миколаївни та зацікавленість дітей історичною спадщиною краю, С.І. Мотузний запропонував спільними зусиллями написати і видати книгу про Печенізький район, про його минулину і сучасність.

Голова райдержадміністрації вручив кожному школяру грошову премію та нагородив почесними грамотами райдержадміністрації і районної ради вчителів шкіл. «Я маю надію, — сказав Сергій Іванович, звертаючись до дітей, — що саме з вами ми будемо втілювати мрії в життя».

Закінчилася зустріч дружнім фотографуванням учасників зустрічі біля новорічної ялинки.

Т. СИРОМ'ЯТНИКОВА.

На знімках: вгорі — момент вручення нагород, внизу фото на згадку.

За тиждень після коляди, напередодні старого Нового року, — щедрий вечір. За християнським календарем це день преподобної Меланії. Згодом ці свята об'єдналися, і тепер маємо щедрий вечір. Цього вечора, з 13 на 14 січня, молоді дівчата та хлопці, члени молодіжної громадської організації «Молодь Печеніжчини», яка діє за підтримки народного депутата України С. Гавриша, зі святковою програмою, побудованою на народних звичаях, побували в установах, організаціях та оселях мешканців нашого району.

Ю НАКИ, одягнені козаками.

Емітер Сергій та Шматько Олександр, щедруючи, обсыпали господарів зерном, щоб наступний рік був багатим і ситим.

Дівчина «на виданні» Оксана (Черкашина Олена) вражала своєю вродою та чистим голосом.

Вітали з Новим роком Дід Мороз та Снігуронька (Сутормін Костянтин та Новиченко Лілія). Всього найкращого людям бажала Зима (Карпенко Лариса), котра на првагах господині запрошувала громаду прощедрувати хвзяїнам.

Солоха (Сокіл Тетяна) — персонаж, який прийшов до нас із Гоголівської «Диканьки», відображає природу української молоді, яка поглядом та солодкою промовою причарує чоловіка.

В святковому сценарії Солоха, як великий знавець людських душ, була надто щедра на побажання.

Та кульмінацією дійства був вихід Кози (Ряброва Марина) у супроводі Циганки (Сиром'ятникова Тетяна). Особливо господарям подобалася сцена, коли Коза лежала, прикинувшись мертвою.

Коза встала, мовчки стала, хвост задерла. Тоскодарю, даймо три шматки сала, щоб коза встала!

Ці слова говорила циганка, яка наприкінці щедрування вимагала від господарів віддячити веселій громаді, обіцяючи без винагороди залишитися в оселі.

І в районній раді ветеранів. А склянка чаю була дуже доречною в морозну днину.

Завітала «Молодь Печеніжчини» і в Новий Бурлук, де сільський голова Баранченко Т.М. накрила стіл з різними наділками. Побували і в Артемівській сільській раді, де сільський голова Ріпа В.П. приготував торбу подарунків.

Дружно та радо зустрічали щедрівників у ПОСГП «Печенізький», де дічат і юнаків обдарували солодощами і залюбки підспівували протягом дійства.

Відали щедрівники і територіальний центр, РЕМ, управ-

Щедрий вечір тобі, пане господарю!

Цей імпровізований обряд супроводжувався народними піснями-щедрівками, веселим хором з господарями. На прощання Зима бажала, щоб у цьому році і скот плодилося, і хліб родився, і щоб пан господар нічим не журився.

З такою програмою молодіжна організація побувала в райдержадміністрації, де зібра-

лися керівники її відділів та організацій.

Головний лікар ЦРЛ Квітка Н.В. збирала біля святкової ялинки в лікарні весь медичний персонал, щоб щедрівники змогли кожного обдарувати своїм виступом. І, звичайно, самі медики не залишилися в боргу перед молоддю.

Гарячими варениками та пирогами зустрічали щедрівників

ліній праці та соціального захисту населення та інших установах району. Скрізь молодь зустрічали із захватом і задоволенням.

Вже стомлені, але веселі і задоволені поверталися хлопці та дівчата у свої домівки. Задоволені тим, що іскорка того запалу, молодості та гарного настрою, яку принесла молодіжна організація, залишиться у кожній оселі, серцях людей та буде цілий рік приносити успіх і радість життя.

Т.БОГДАН.

На знімках: члени громадської молодіжної організації «Молодь Печеніжчини» під час щедрування.

З ВЕСЕЛИМИ ПІСНЯМИ...

Нарешті прийшла справжня зима зі снігом, з чудовою зимовою погодою, з катаннями на санях, з різдвними святками, які обов'язково супроводжуються новорічними ворожіннями, колядками, щедрівками. За багатовікову історію наш народ виробив і відшліфував колоритну самобутню систему традиційних свят, які, на жаль, на деякий час втратили свою значимість.

Сьогодні ми дедалі більше починаємо усвідомлювати, що без минулого немає майбутнього. І саме в ці дні це відчули мартівчани. Яким же великим було здивування людей, коли вони бачили запряжених коней, сани, а в санях щедрівників — в обрядових костюмах, з зіркою, з іконою Божої Матері, з різдвяними веселими піснями. І не було жодної домівки, яка б не розчинила щедрувальникам двері, не було жодної людини, яка б не обдарувала цей незвичайний ескорт дарами.

Завітали щедрувальники в ТОВ АФ «Мартова», ЧП «Сивак» відвідали підприємця Булатова К.І., Шевченко О.І., Рубцову О.А., фермера Кошавця С.І. Не могли не зайти до стаціонарного відділення територіального центру, і це було єдиною сумною ноткою у всіх відвідинах.

А потім покотилася хвиля веселощів далі. Дуже приємно, що поряд з дорослими (Кравченко Н.Т., Бердник Н.П., Моргун Р.М., Шевченко Г.І., Мовчан Г.П., Панова Н.Ф., Стариков О.І., Токар Н.Є.) були задіяні в цьому дійстві учні Мартівської ЗОШ І-ІІІ ст. Це Токар Руслан, Стожко Віталій, Чорнобай Юлія. Вони не соромилися своїх ролей, грали, щедрували, веселились разом з усіма. Сподівалися, що ці добрі починання на цьому не закінчаться і ще не один обряд підніметься з глибин минулого на поверхню сучасності.

М.КОТЕНКО.

У ДНІ КАНІКУЛ

Ми хочемо, щоб наші діти були здоровими, щасливими, розумними, жили в мирі, радості і були б упевнені у завтрашньому дні. Саме школа покликана виявити свій особливий вплив у навчання і виховання нашого майбутнього покоління.

Під час шкільних канікул в Мартівській ЗОШ І-ІІІ ст. з метою залучення учнів до фізкультурно-спортивної участі та сприяння творчому розвитку особистості було проведено шаховий турнір. Крім хлопчиків, у змаганнях взяла участь учениця 5-А класу Штанківська Юлія, яка зайняла почесне 3 місце. На другому — Руденко Олег, учень 9-А класу. Першим призером шахового турніру став учень 7-А класу Чорнобай Павло.

Тож побажаємо подальших успіхів учням Мартівської ЗОШ та школярам району в районних і обласних змаганнях з усіх видів спорту.

О. МОРГУН,
вчитель фізкультури
Мартівської ЗОШ І-ІІІ ст.

